

НАСИЛЬСТВО

Насильство – це загроза або умисне нанесення психологічної, фізичної та сексуальної шкоди іншій людині. Насильство є злочином і суворо карається законом. У випадку насильства необхідно вчасно звернутися по допомогу, а не залишатись сам на сам з цією проблемою.

З насильством можна стикнутися будь-де. В умовах надзвичайних ситуацій та військових конфліктів ризик зазнати насильства є дуже високим. Будь-який вид насильства руйнує відчуття безпеки і може стати причиною проблем з психічним здоров'ям (наприклад, криза або довготривала депресія), а також призвести до тілесних ушкоджень та довготривалих порушень здоров'я.

Фізичне насильство:

- побої, стусани, штовхання;
- примус до вживання алкоголю чи наркотичних речовин;
- створення ситуацій, що несуть ризик загрози життю та здоров'ю;
- погрожування зброєю чи іншими речами, що можуть завдати фізичної шкоди;
- позбавлення допомоги під час хвороби чи вагітності.

Психологічне насильство – насильство, пов'язане з тиском однієї особи на психіку іншої словесними образами або погрозами, переслідуванням, залякуванням, якими навмисно спричиняють емоційну невпевненість, нездатність

захистити себе, та якими завдається шкода психічному здоров'ю.

Сексуальне насильство – протиправне посягання особою на статеvu недоторканість іншої особи, а також дії сексуального характеру щодо неповнолітньої особи.

- примушення до небажаних статевиx стосунків;
- торкання до інтимних частин тіла без згоди;
- змушення до статевогo акту з іншою людиною;
- примушення до збочених форм сексу, садистських практик;
- примушення до заняття проституцією;
- нав'язування відвертого стилю одягу всупереч бажанню;
- примушення спостерігати за статевиx актами між іншими людьми (у тому числі, дивитися порнопродукцію).

Постраждалим від насильства необхідно звернутися для проведення медичного огляду та отримання необхідної медичної допомоги в заклади охорони здоров'я.

Існує низка мінімальних стандартів і принципів, що регламентують надання медичної допомоги всім жінкам, які зазнали насильства, незалежно від типу і місця вчинення насильства. У разі звернення у випадку насильства медичні працівники зобов'язані провести огляд і надати необхідну медичну допомогу.

Перед оглядом пацієнтку ознайомлюють з умовами надання допомоги, пояснюють усі деталі консультації та пропонують підписати інформовану згоду. Зокрема, медпрацівники повинні вказати на будь-які обмеження конфіденційності інформації, наприклад, обов'язок – повідомляти про випадки насильства в міліцію.

Медичні працівники мають з'ясувати послідовність подій: це допоможе визначити, які заходи та втручання будуть доречні в кожному конкретному випадку. Історія хвороби має містити докладний опис насильства, дані про його тривалість, застосування

будь-якої зброї і знарядь насильства (таких як ремені, предмети домашнього вжитку, ножі, пістолети тощо), а також дату і час, коли це сталося.

У разі сексуального насильства, запис під час звернення та огляду повинен містити таку інформацію:

- період часу, який минув після насильства, і тип насильства;
- ризик вагітності;
- ризик зараження ВІЛ та іншими інфекціями, що передаються статевим шляхом (ІПСШ);
- стан психічного здоров'я жінки.

Медичні працівники мають чітко, повно, об'єктивно і неупереджено зафіксувати відповіді і висновки в результаті обстеження, проте вони не зобов'язані встановлювати, чи справді жінку було звалтовано. Після збору інформації потрібно провести повний медичний огляд (з голови до ніг), а у випадках сексуального насильства, включаючи статеві органи. Також перевіряють життєво важливі

функції (пульс, артеріальний тиск, частоту дихання і температуру).

У разі виявлення серйозних медичних ускладнень, які необхідно усунути в терміновому порядку, пацієнтці має бути запропонована госпіталізація.

Національна «гаряча лінія» із попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації –

0800-500-335

або

116 123 з мобільного.